

SENTÈNCIA de 17 de juliol de 2003

**Procediment d'exequator: finalitats.- Execució de
sentències estrangeres en el Principat d'Andorra:
requisits.- Fraus a la llei nacional: requisits.
- Recurs de revisió: requisits**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La societat BANCO POPULAR ESPAÑOL va presentar davant aquest Tribunal Superior de Justícia, demanda contra els Srs. Marcial G.G. i Maria Rosa B.A., sol·licitant sigui declarada executiva a Andorra, una sentència dictada el dia 1 de setembre del 2001 pel Jutjat de Primera Instància nº4 de La BISBAL D'EMPORDA, que va condemnar els Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A. a pagar a BANCO POPULAR ESPAÑOL la quantitat de 29.125.372 PTA, més els interessos legals.

II.- Els Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A. s'oposen a la demanda, manifestant que la resolució objecte del present procediment d'exequatur, no compleix els requisits de competència de jurisdicció i de regularitat del procediment seguit per la jurisdicció, exigits per l'article 49 de la Llei Transitòria dels Procediments Judicials, atès que d'una banda, tractant-se d'un matrimoni de nacionalitat andorrana, quina residència esta fixada al Principat des de fa més de 20 anys, els tribunals andorrans ordinaris eren competents per resoldre la qüestió litigiosa; i que d'altra banda, no queden en absolut provades que no s'han vulnerat les normes processals del país veí; que a més a més, estan instant les accions judicials escaients a Espanya, per a obtenir la nul·litat, entre altres, de la sentència que vulnera de ple l'ordre públic espanyol.

III.- El Ministeri Fiscal conclou que s'atorgui l'exequatur sol·licitat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Com aquest tribunal ha tingut oportunitat de declarar-lo moltes vegades, per la seva pròpia essència el procediment d'exequàtur té per objecte l'examen de l'observança, per part de les resolucions estrangeres, dels requisits enumerats i relacionats en l'article 49 de la Llei Transitòria dels Procediments Judicials, pel qual es desenvolupa l'article 19 de la Llei Qualificada de la Justícia, a fi d'atorgar o no, valor executiu a la resolució, sense possibilitat d'entrar a conèixer del fons d'aquesta. En conseqüència, aquest Tribunal no té cap competència per apreciar si hi ha hagut un abús processal per part del Banc, per executar el mateix, un patrimoni d'un valor de 1.000.000.000 PTA, per una garantia que no superava els 50.000.000 PTA.

II.- Ara bé, els Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A., varen presentar davant de les Autoritats Judicials espanyoles, una querella criminal relacionada amb els fets objectes de la sentència civil estrangera de la qual es demana l'execució al Principat, contra totes les persones que han actuat en nom i representació de les entitats bancàries, BANCA CATALANA i BANCO POPULAR ESPAÑOL, sucursal de Torroella de Montgrí, pels delictes de "alteración de precios en concursos y subastas publicas", de "apropiación indebida" i "de estafa por fraude procesal", que fou admesa a tràmit.

III.- L'article 8 de la Llei Qualificada de la Justícia, al·legat pels defenents, no pot tenir cap aplicació en el present procediment d'exequàtur, atès que en el mateix no es tracta d'una qüestió prejudicial penal, perquè la solució que es pot donar a la querella criminal plantejada pels Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A. no és imprescindible per a la resolució del judici civil, el qual ja fou resolt per una sentència esdevinguda avui definitiva, que és la dictada pel Jutjat de Primera Instància de La BISBAL, el dia 1 de setembre del 2001. A més a més, encara que dita querella doni lloc a condemna, no es podria modificar la sentència estrangera que és ferma i definitiva, essent el recurs de revisió impossible, atès que l'acceptació d'un tal recurs està condicionada a l'esgotament de totes les vies de recurs ordinàries, i els Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A. no han interposat cap recurs d'apel·lació a l'encontre de la sentència del dia 1 de setembre del 2001.

IV.- Tampoc no es pot admetre l'argument relatiu a un frau de la Llei nacional o a una disconformitat a l'ordre públic internacional, que procedeix d'una confusió processal per part dels Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A.. En efecte, el frau a la Llei, no correspon a l'aplicació errònia o a la mala interpretació de la norma nacional existent, sinó a l'aplicació d'una norma estrangera per escapar a l'aplicació d'una normativa nacional que li sigui contrària, el que no és el cas d'autes. De la mateixa manera, l'ordre públic, que sigui nacional o internacional és el conjunt dels drets humans i dels valors morals fonamentals, que cada resolució judicial ha de respectar i no té res a veure amb una sentència aplicant la llei vigent, encara que sigui malament, llevat el cas que aquesta llei vulneri un dels drets fonamentals de qualsevol de les parts, i que estan, per la majoria, compilats en l'article 10 de la Constitució. En el cas d'autes, els Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A. no aporten la més mínima prova que les disposicions legals aplicades per la sentència estrangera siguin contràries als drets fonamentals reconeguts i garantits per l'ordre públic nacional o internacional.

V.- Pel que fa als altres motius d'oposició a la demanda, formulats pels Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A., també s'han de desestimar. En matèria contractual, la jurisdicció competent pot ser, la del domicili dels defenents o la del lloc de formació del contracte. En el cas d'autes, el fons del litigi és relatiu a una hipoteca presa sobre d'un hotel prop de GIRONA; per tant la formació del contracte, l'execució del mateix es van produir en Espanya, i el ben gravat està també radicat a Espanya, el que legitima la competència de la jurisdicció espanyola. A més a més s'ha de constatar que en el curs del litigi, mai els Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A. han plantejat l'excepció d'incompetència de jurisdicció. Respecte a la regularitat del procediment seguit davant dita jurisdicció, els defenents no aporten la prova que els hi pertoca, que s'ha vulnerat les normes de procediment vigent. Les resolucions judicials gaudeixen de la presumpció de la regularitat del procediment seguit, i és a la part que al·lega una vulneració de les normes de provar-la. A més a més, s'ha de constatar que els Srs Marcial G.G. i Maria Rosa B.A. han considerat el procediment regular, des del moment que no han interposat cap recurs d'apel·lació contra la sentència.

VI.- En conseqüència s'ha de donar lloc a la demanda del Banco Popular Español i declarar executòria al

Principat d'Andorra, la sentència objecte del present procediment d'exequàtur.

VII.- En matèria d'exequàtur es costum de no fer especial condemna en costes.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar la demanda del Banco Popular Espanyol SA; **declarar** executiva en ANDORRA, la sentència dictada entre les parts, el dia 1 de setembre del 2001, pel Jutjat de Primera Instància de La BISBAL d'EMPORDÀ nº4; **sense fer** especial condemna en costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-